

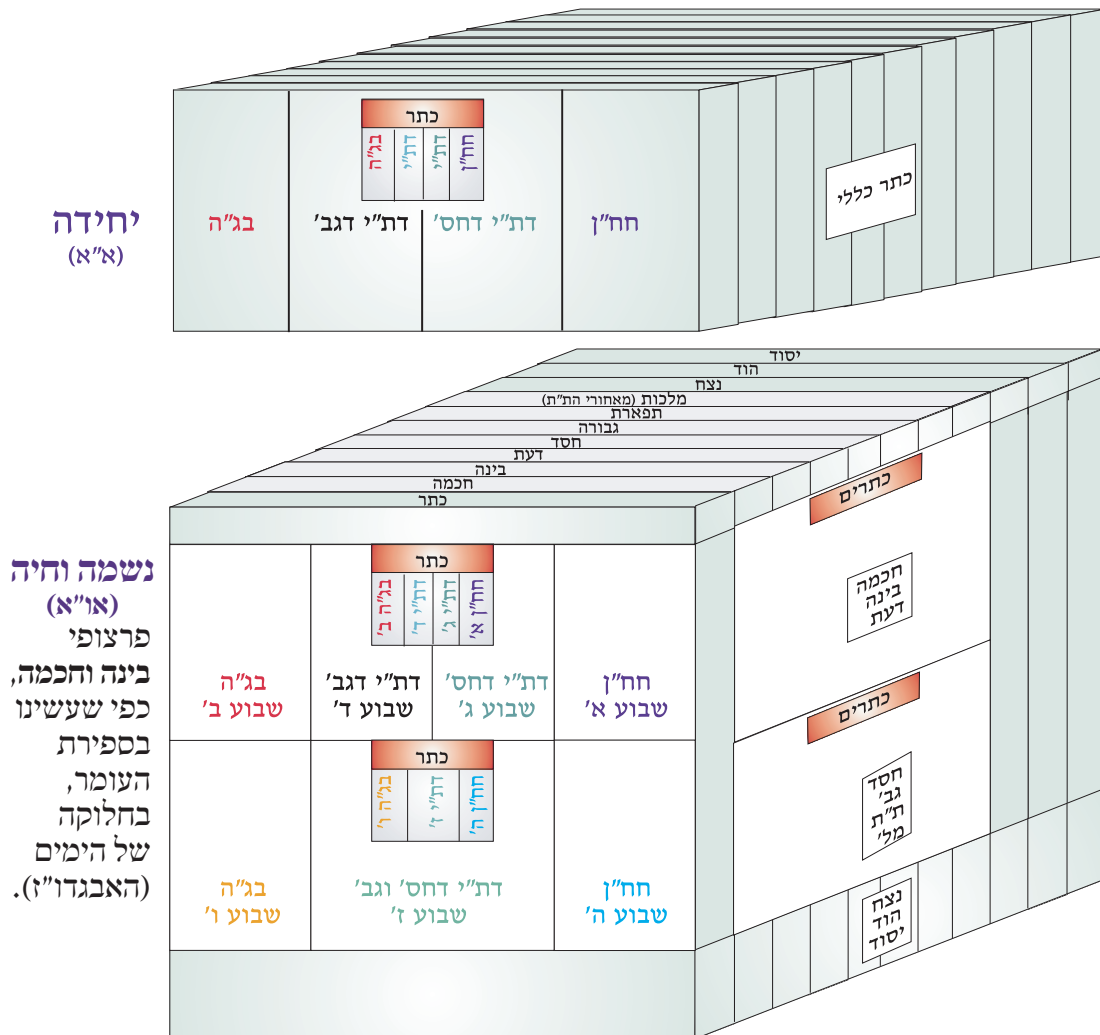
קיצור כוונות ליל שבועות (שיטת השד"ה, אור הלבנה חלק אור החיים דף רמ"ב)

תחילה יכוין לברר הרפ"ח וכו' דנה"י הפרטים דאורך, ודנה"י הכוללים דעובי. ואח"כ חלקי כתר הכללי דעובי, דחו"ב, וכתרים הכוללים (צ"ל הפרטים) דאורך דחו"ב, וחלק הכתר הכללי שהוא פרצוף החמישי. ויכוין להמשיך על ידי לימוד כ"ד ספרים, נה"י הפרטים ונה"י הכוללים דחו"ב. ואח"כ יכוין להמשיך המוחין לכתר הכללי דעובי ודאורך דחו"ב, ולכתר הכללי שהוא פרצוף החמישי מגולגלתא ומוחא דא"א. וכל ההמשכות שבליל שבועות, יכוין חוץ מכתרים דכתרים שבהם, שהוא שער החמישים שנתקנים על ידי הטבילה אחר הלימוד (שעה"כ דף פ"ט סע"א).

ובטבילה יכוין להעלות כפילת החסדים וכו' כמ"ש בקונה הכל. ודעת מו"ר הרה"ג שד"ה יצ"ו שבעת הטבילה כשממשיכין הכתר, תחילה צריך להוריד החו"ג ליסוד דז"א כמ"ש בכונת קונה הכל [עיינן בנה"ש דף כ"ה סע"א] עד למען שמו. ויכוין בסדר א"ב דאטב"ה לבניין הנוק', כי על ידי עליית החסדים באור חוזר אנו מורידים הכתר על רישא דז"א, ואח"כ בניין הנוק', כסדר הידוע, כל זה על ידי הטבילה.

ייכוין בהמשכת הכתרים והכפלת החסדים בכתרים דכתרים דכולם. היינו, בכתרים דכתרים דעשר ספירות דחו"ב דז"א, וכן בכתרים דכתרים דעשר ספירות דכתר הכללי. ובכל ספירת כתר יכוין בהוי"ה בניקוד קמין שהוא קוץ היו"ד דכל הפרטים. ויכוין להמשיך בחינת שני שלישי ת"ת, דישסו"ת (3) ודאו"א (4) ודא"א (5). ועל ידי זה נשלמו הכתרים דכח"ב הכוללים דזו"ן. עד כאן מהשד"ה יצ"ו.

השוואה לספירת העומר

כניסת המוחין בשבועות

יושלם תיקונו בשבועות
 יושלם תיקונו בטבילה דליל בשבועות

מתוקן בעומר
 ימי השבוע
 כתרים דסוף שבוע

שבועות בבוקר (מ"באהבה") פנים - (חב"ד - תו"ח)		ספירת העומר אח' - (הג"ת - תו"ח)		ליל פסח אח' ופנים - (נה"י - תו"ח)	
<p>יחי' - בנין וזיווג - קדושת כתר</p> <p>חיה - הזרה מוסף (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג ב"שים שלום" - יר"א)</p> <p>נר"ן - לחש מוסף (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג ב"שים שלום" - יר"א)</p>	5 (יחידה) פנים	<p>לימוד ליל שבועות: ה' פרצופים דיחידה (כח"ב, חג"ת נה"י) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)</p>	5 (יחידה) אחור	<p>אין עבודה בפרצוף 5 בליל פסח</p>	
<p>הזרה שחרית (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג דפר' 4 ב"שים שלום" - יר"א)</p>	4 (חיה) פנים	<p>לימוד ליל שבועות: כתר ונה"י - כללי ופרטי (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)</p> <p>ספירת העומר (חב"ד חג"ת"ם דחב"ד חג"ת"ם) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)</p>	4 (חיה) אחור	<p>גדלות ב' אבא (מצות) אימא (י"ו) קטנות ב'</p>	4 (חיה)
<p>לחש שחרית (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג דפר' 3 ב"שים שלום" - יר"א)</p>	3 (נשמה) פנים	<p>לימוד ליל שבועות: כתר ונה"י - כללי ופרטי (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)</p> <p>ספירת העומר (חב"ד חג"ת"ם דחב"ד חג"ת"ם) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)</p>	3 (נשמה) אחור	<p>גדלות א' יש"ם (מצות) תבונה (י"ו) קטנות א'</p>	3 (נשמה)

חדש שבועות

החזרה של פסח

עיי' נה"ש דף ל"ז רע"ג. סידור ח"ו, דף ט' ע"א. עיי' עמוד 109.
עיי' פאת השד"ה דף ר"ם סע"ב, דף של"ה אע"ב. שיטת השד"ה, ס"ה זה החזרה של המוחין שהסתלקו במוצאי יו"ט של פסח, כפשט שעה"כ. ועיי' שם לגבי הבידורים.

מבנה כללי של ס"ה ושבועות		
פנים	ס"ה - אח'	שבועות - פנים
פנימיות	ברכת העומר	תפילה - בוקר (מתביט באהבה)
היצוניות	קרנן שעורים (וכנגדו הרחמן)	סעודה - בוקר (מיד לאחר מוסף)

טבלה שבועית																			
נה"י כללים ↓ (עובי) כ (פרטי)	חב"ד חג"ת"ם כללים ↓ (עובי) כ (פרטי)	כתרים פרטים (אורך) (עובי)	כ כללי ↓ (עובי) כ (פרטי)																
ח (פרטי)	<table border="1"> <tr><td>ב</td><td>ד</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ג</td><td>ה</td><td>ו</td><td>ו</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ו</td><td>ז</td><td>ז</td></tr> <tr><td>ו</td><td>ז</td><td>ח</td><td>ח</td></tr> </table> <p>כתר</p> <p>דחסדים דגבורת</p>	ב	ד	ה	ה	ג	ה	ו	ו	ה	ו	ז	ז	ו	ז	ח	ח	חב"ד פרטים (אורך)	ח (פרטי) פרטי ← ב (פרטי) פרטי ← ח'ס' (פר') פרטי ← גבו' (פר')
ב	ד	ה	ה																
ג	ה	ו	ו																
ה	ו	ז	ז																
ו	ז	ח	ח																
חסדים (פרטי)	<table border="1"> <tr><td>ב</td><td>ד</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ג</td><td>ה</td><td>ו</td><td>ו</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ו</td><td>ז</td><td>ז</td></tr> <tr><td>ו</td><td>ז</td><td>ח</td><td>ח</td></tr> </table> <p>כתר</p> <p>דחסדים וגבורת</p>	ב	ד	ה	ה	ג	ה	ו	ו	ה	ו	ז	ז	ו	ז	ח	ח	חג"ת"ם פרטים (אורך)	ח (פרטי) פרטי ← ג (פרטי) פרטי ← ת (פרטי) מ (פרטי)
ב	ד	ה	ה																
ג	ה	ו	ו																
ה	ו	ז	ז																
ו	ז	ח	ח																
גבורות (פרטי)	<table border="1"> <tr><td>ב</td><td>ד</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ג</td><td>ה</td><td>ו</td><td>ו</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ו</td><td>ז</td><td>ז</td></tr> <tr><td>ו</td><td>ז</td><td>ח</td><td>ח</td></tr> </table> <p>כתר</p> <p>דחסדים וגבורת</p>	ב	ד	ה	ה	ג	ה	ו	ו	ה	ו	ז	ז	ו	ז	ח	ח	נה"י פרטים (אורך)	נ (פרטי) פרטי ← ה (פרטי) פרטי ← י (פרטי)
ב	ד	ה	ה																
ג	ה	ו	ו																
ה	ו	ז	ז																
ו	ז	ח	ח																
ליל שבועות	ה (פרטי)	ל (פרטי)	ה (פרטי) פרטי ← י (פרטי)																

ה' פרצופים הכוללים	
5 כתר (שבועות)	טבלה יומית (האבגדוויז)
4 חכמה	אבא (רשימו) א (רשימו) א (רשימו) א (רשימו) א (רשימו)
3 בינה	תבונה (ב"ו) יש"ם (מ"ה) [ג"ר מתוקנים]
2 1	מבנה הכתובת הוא לפי: 1 2 3

מקורות
נה"ש דף ל"ז ע"א. תו"ח דף ל"ט ע"ב ד"ה וכפי שעה"כ דף ט' ע"ב ד"ה ולבאר. פת"ע דף פ"ח סע"ג ד"ה התפלה, דף פ"ה סע"ג.

הערות

- * שיטתנו מבוססת בעיקר על הח"י בשמ"ש זיע"א. על פי שיטה זו, נחלק את הספירות הפרטיות לב' מקבצים, ד' שבועות ראשונים - חב"ד (חוי"ב חוי"ג), וג' שבועות אחרונים - חג"ת"ם. בשבוע הראשון נתקן חח"ן דחב"ד, דחב"ד חג"ת"ם. בשבוע השני, בג"ה דחב"ד, דחב"ד חג"ת"ם, וכו'. בשבוע השביעי, דת"י דחוי"ג דחג"ת"ם, דחב"ד חג"ת"ם.
- * ביום ז' דכל שבוע, מתקנים בנוסף לבחינה היומית, את הבחינה שכנגד אותו שבוע, בפרטות הכתר של המקבץ (שבוע א', חח"ן דפתר דחב"ד, דחב"ד חג"ת"ם), עבור כל ז' הימים. הכתר דפתר נשאר לטבילת ליל שבועות.
- * ע"פ הקדמות הח"י בשמ"ש הנ"ל והשד"ה זיע"א, המובאים בספר אור הלבנה, מבנה הכתובת בכל לילה הוא מסוג שבוע דיום. כלומר, פרצופי חכמה ובינה הכוללים (נשמה וחיה) מתפרטים לשבעה ימים (בלשונו טבלת' האבגדוויז), ובכל אחד מהימים האלו יש לשבץ טבלה שבועית. א"כ, ביום א' נתקן חח"ן דחב"ד, דחב"ד חג"ת"ם, דגד"א דש"ס. ביום ב', חח"ן דחב"ד, דחב"ד חג"ת"ם, דגד"א דתבונה. וכו'. (עיי' ציורים המצורפים).
- * מערכות המוחין והח"ו"ג הנין מערכות נפרדות, עיי' תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' רע"ב.
- * המספרים 1 עד 3, מסמנים את מרכיבי הכתובות, כפי שהם מסודרים בכוונה (עבור שתי המערכות, מוחין וח"ו"ג).

מקורות
 ע"פ הקדמות המובאות בספר אור הלבנה:
 הקדמת מהרה"ג השד"ה חלק אור החיים דף רל"ו.
 הקדמת הח"י בשמ"ש כוונות ספירת העומר דף ל'.

עשר ספירות כלליות (עובי)
 (טבלה זו נמצאת בכל אחד מב' הפרצופים הכוללים - נשמה חיה)

י כללי	ה כללי	נ כללי	מ כללי	ת כללי	ג כללי	ח כללי	ד כללי	ב כללי	ה כללי	כ כללי
ספירת העומר										
ליל שבועות										

1	ח	פרטי	ע"י ונוק'
2	ב	פרטי	א"א ונוק'
3	ד	פרטי	4 שבועות (ראשונים)
4	ז	פרטי	א"א ונוק' (ג"ר דכולם מגולה)
5	ח	פרטי	א"א (גרון)
6	ג	פרטי	א"א
7	ת	פרטי	ישסו"ת (חזה) מלכות (מאחורי התי"ת) (טבור)
7	מ	פרטי	זו"ן
	ה	פרטי	זיעו"ר
	י	פרטי	זיעו"ר (סיום)

י"ב פרצופים (אורך) (7 שבועות)

כ
ת
ב
ד
ז
ה
ג
ת
מ
נ
ה
י

לימוד ליל שבועות		5 (א"א)
אימא	אבא	גדלות ב' 4 א"א חג"ת ספירת קטנות ב' העומר
גדלות א'	ישסו"ת	לימוד ליל שבועות (חוץ מהכתרים) 3 ישסו"ת (דכתרים)
תבונה	יש"ס	קטנות א'

בינה	דעת	חכמה
ב	כ	ה
ג	ד	ה
ה	ה	ו
ד	ז	ד
ה	ה	ה
ב	ב	ב
ד	ד	ד

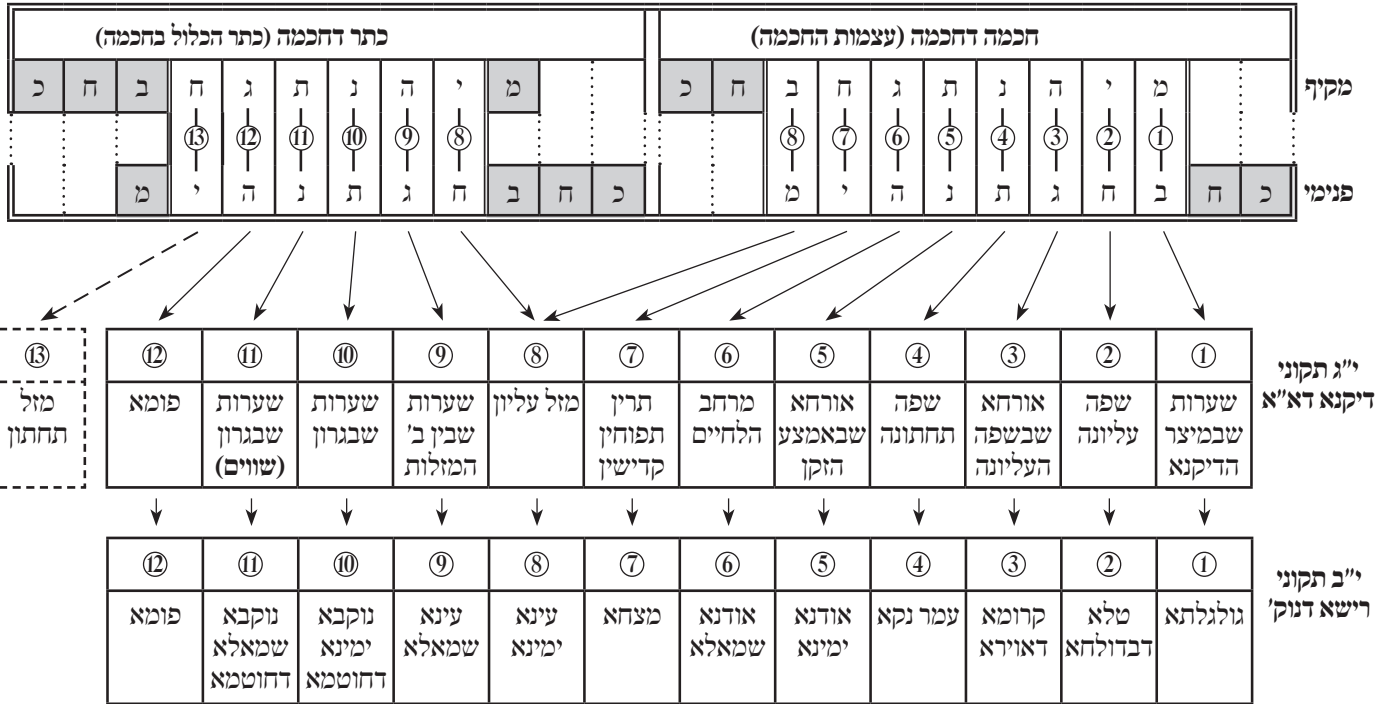
בינה	דעת	חכמה
ב	כ	ה
ג	ד	ה
ה	ה	ו
ד	ז	ד
ה	ה	ה
ב	ב	ב
ד	ד	ד

סדר המשכה מדיקנא דא"א (עם הארת מו"ס דא"א) לרישא דנוק'

מקורות: ע"ח ח"א שא"א פ"ח דף ס"ה ע"ב (ובעיקר סע"ג-ד), ודף ס"ו רע"ד (בעיקר לענין מלכות דכתר דחכמה שלא מתגלית). פע"ח דף קכ"ז אע"ג.
מבוב"ש דף כ"ז ע"ד פ"ב. תחילת ספרא דציניעותא. שע"ר ח"ב ש"ש קע"ט. אדרא רבא דף קל"א ע"ב יין הרקח אות מ"ט. חסדי דוד אות מ"א-מ"ה.
* אנחנו ממושכים שפע ממו"ס (חכמה) דא"א לדיקנא דא"א ומושם לרישא דנוק'. יש לציין שהדיקנא דא"א ודו"א כבר קיימות, ורק מאירים בהן.
* על פי ע"ח הנ"ל נראה את חשבון הספירות הנמשכות לדיקנא דא"א:

בראש דא"א יש ב' ספירות כלליות (כל אחת כלולה מי"ס) - **כתר** (גולגלתא) ו**חכמה** (מו"ס), שהרי הבינה ירדה לגרון מרוב עוצמת אור הכתר דא"א (עם עתיק המלוכב בתוכו). הכתר נמצא בראש (כנגד השיער) ומאיר לרישא דא"א. החכמה נמצא מתחתיו (כנגד הפנים, מהמצח עד הגרון), ובעיקר כנגד הדיקנא ומאיר לדיקנא דא"א. מדין התכללות והתקשרות, החכמה כלולה בכתר, והכתר כלול בחכמה. א"כ, הכתר כלול מכתר וחכמה (כל אחד כלול מי"ס), והחכמה כלולה מכתר וחכמה (כל אחד כלול מי"ס), סה"כ 40 ספירות. ובכל הספירות הנ"ל יש בחינת פנימי ומקיף, הרי סה"כ 80 ספירות. אולם אנו עוסקים כאן בהמשכה לדיקנא, לכן נתייחס רק ל-40 הספירות הנמצאות בחכמה (20 פנימי ו-20 מקיף, של כתר וחכמה דחכמה). אלא שנצטרך לצמצם אותם ל-13, כנגד 13 תקוני דיקנא: כתר דחכמה, להיותו מאד עליון, הכה"ב שלו אינו מתגלה בדיקנא דא"א. חכמה דחכמה, היותו פחות עליון מהכתר דחכמה, רק הכה"ב שלו אינו מתגלה בדיקנא דא"א. בנוסף לכך, המלכות דכתר דחכמה ג"כ לא מתגלה, שהרי בא"א הנוק' אינה ניכרת (ע"ח שם, דין זה שייך יותר לכתר דחכמה).
סדר המשכת השפע לפי סדר התקונים דא"א: רצף של החכמה דחכמה ואח"כ הכתר דחכמה. וזאת כדי לגרום לריחוק בין הכתר לבין המקבל, שיוכל לסבול את האור החזק יותר. 14 ספירות דפנימי כסדרן ו-14 ספירות דמקיף בסדר הפוך.

חכמה דא"א - מו"ס

סדר י"ב תקוני רישא דנוק' (הנלמדים מסדר התלבושות ז"ת דע"י ב- ז' תקוני רישא דא"א)

עי' ע"ח ח"א שא"א פ"ו מ"ק דף ס"ג ע"ד (ז' תקוני רישא דא"א), שער מאמרי רשב"י סוף פרשת נשא דף מ"ו ע"ג-ד' (בענין י"ב תקוני רישא דנוק').
עי' מבוב"ש דף כ"ב סע"ד ד"ה ונחזור, ז"ת דע"י המתלבש ב-7 תקוני רישא דא"א הם בעצם הארת היומא דכולהו דע"י. עי' מבוב"ש דף כ"ה אע"א (נו"ה).

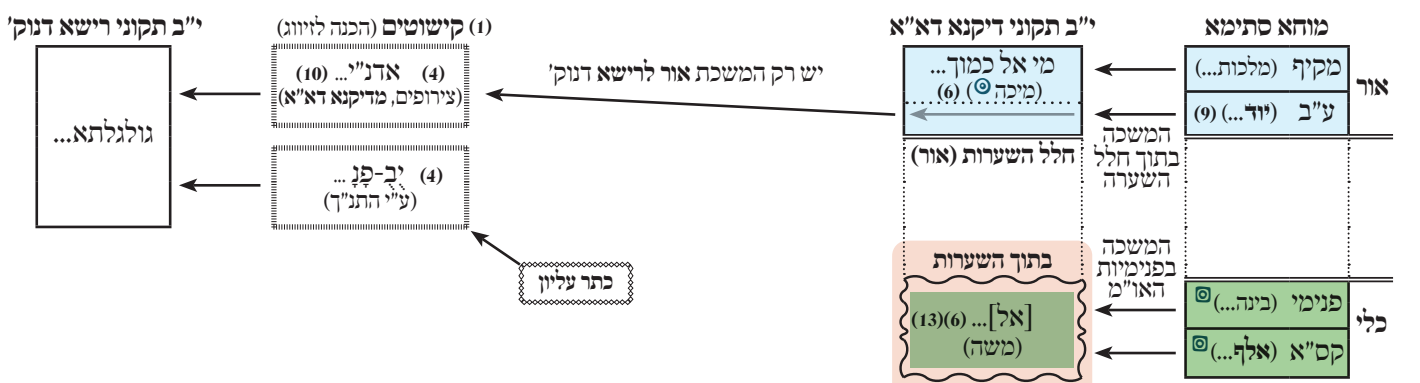
הערות לגבי התלבושות ע"י (ז"ת דרדל"א) ברישא דא"א	י"ב תקוני רישא דנוק'	ז"ת דע"י (דרדל"א) מלוכב	ב-7 תקוני רישא דא"א
כתר דא"א כולו רחמים, מפני שהחסד דע"י מלוכב בו (לעומת הגבורה, העוברת דרך הכתר דא"א ומשאירה שם רשימו של דינים).	גולגלתא	חסד	1 גולגלתא (כתר)
גבורה דע"י (דינים) מלוכב בחכמה דא"א. ניגודיות עושה גוונים, (רמח"ל, קל"ח פתחי חכמה, פתח פ"ט).	טלא דבדולחא	גבורה	2 טלא דבדולחא (חכמה)
רקיע המבדיל בין מים למים (כתר וחכמה), ת"ת מכריע בין ח"ג.	קרומא דאוריא	תפארת	3 קרומא דאוריא
עמר נקא (בסוד אודנין) שער (לבן) מאחורי האזן. (בנוק' אדום).	עמר נקא	נצח הוד (פ"ע - ב' ביעין)	4 עמר נקא
אודנין, לא מוזכרים בא"א, לרוב העלמם.	אודנא ימינא		
	אודנא שמאלא		
יסוד דע"י בדעת (פרטי דרישא) דא"א במצחו. גילוי חסד דע"י בפומא דאמה.	מצחא	יסוד	5 רעוא דרעוין (מצח)
החלק הנסתר של נו"ה דע"י (ביעין) מלוכב באודנין דא"א.	עינא ימינא		
החלק הגלוי של נו"ה דע"י (ירכין) מלוכב בעינין דא"א.	עינא שמאלא		6 נצח הוד (ב' פ"ת - ב' ירכין) פקיהו דעינין (עיניים)
המלכות דרדל"א מתלבשת בחוטמא דא"א.	נוקבא ימינא דחוטמא		
זוה סוד "ותהלתי אחטום לך", כי לעולם תהלה במלכות.	נוקבא שמאלא דחוטמא	מלכות	7 חוטמא
	פומא		

מי"ב תקוני דיקנא דז"א (עם הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א) לי"ב תקוני גופא דנוק'

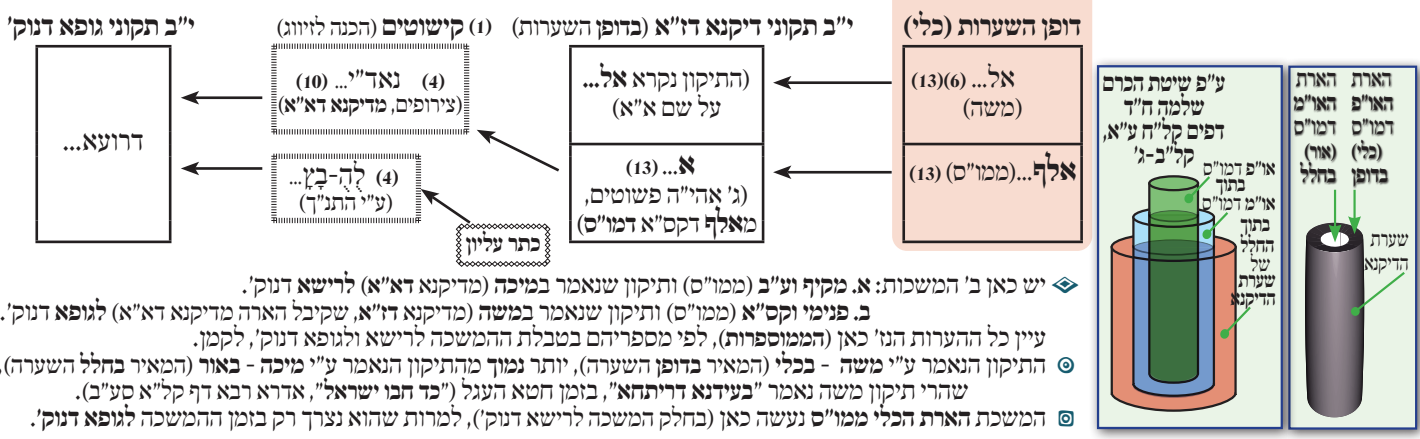
✪ בשלב שני אנחנו ממשכים שפע מי"ב תקוני דיקנא דז"א, יחד עם הארה מי"ב תקוני דיקנא דא"א (אד"ז דף רצ"ה ע"ב, יין הרקה, זקנו מלבין), לגופא דנוק'.
✪ ע"פ האדרא רבא דף קל"ט ע"ב, יין הרקה אות ל"ב, מי שזוכה להמשיך שפע מדיקנא דא"א לדיקנא דז"א (המלך), זוכה שבקשותיו מתקבלות (ע"י המלך).

13 מזל תחתון	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א (משלים את ז"א לי"ב תקינים)		
	פומא	שערות שבגרון (שוים)	שערות שבגרון	שערות שבין ב' המזלות	מזל עליון	תריץ תפוחין קדישין	מרחב הלחיים	אורחא שבאמצע הזקן	שפה תחתונה	אורחא שבשפה העליונה	שפה עליונה	שערות שבמיצר הדיקנא			
	13 חצי עובי המכוסה	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2		1	י"ב תקוני דיקנא דז"א
	שערות קטנות דחפיין על גרונא	הפה פנוי משערות	חצי עובי הדיקנא הנגלה	תריץ תפוחין סמוקין	שערות במרחב הלחיים	שערות קטנות דאורחא דתחות חוטמא	שערות שבשפה העליונה ותחתונה	שערות שבמיצר הדיקנא עד כנגד השפה העליונה	--	--	--	--		--	
9 ועל ריבעים	8 על שלשים	7 פוקד	6 ונקה	5 ופשע	4 נושא עון	3 ורב חסד	2 אפים	1 ארך	--	--	--	--	שם התיקון בז"א		
ונקה	8 על שלשים	7 פוקד	6 ונקה	5 ופשע	4 נושא עון	3 ורב חסד	2 אפים	1 ארך	--	--	--	--		התיקון בז"א נקרא על שם התיקון בא"א	
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	לי"ב תקוני גופא דנוק'			
לפרק שלישי דירכא שמאלא דנוק'	לפרק שלישי דירכא ימינא דנוק'	לפרק שני דירכא שמאלא דנוק'	לפרק שני דירכא ימינא דנוק'	לפרק קמא דירכא שמאלא דנוק'	לפרק קמא דירכא ימינא דנוק'	לפרק שלישי דרועא שמאלא דנוק'	לפרק שלישי דרועא ימינא דנוק'	לפרק שני דרועא שמאלא דנוק'	לפרק שני דרועא ימינא דנוק'	לפרק קמא דרועא שמאלא דנוק'	לפרק קמא דרועא ימינא דנוק'				לפרק קמא דרועא שמאלא דנוק'

סדר ההמשכה: א. מי"ב תקוני דיקנא דא"א (עם הארת מו"ס דא"א) י"ב קישוטים לי"ב תקוני רישא דנוק'

ב. מי"ב תקוני דיקנא דז"א (עם הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א) י"ב קישוטים לי"ב תקוני גופא דנוק'

הרד"ג רבי מרדכי עטייר שליט"א

הייב תיקוני גופא דניק'

הרד"ג דא"א לת"ד דר"א, שאז גם דיקנא דר"א נקרא בשמות י"ג ת"ד דא"א א"ל רחום וכו', [וכדלקמן הערה 13].

ואם נסיח ונשא, שכתבם שאז (כלומר, לא מוזכר) ב"ג ת"ד דא"א, שם א"ל שהוא השערות עצמם, א"כ ראוי שלא נראה גם את אל"ף - כלל, שגם הוא עצם השערות. ונראה לכאור שמה שכן רואים אל"ף, היות ואל"ף זו היא ההמשכה ממ"מ דא"א לדיקנא דא"א, שהיא מתגלה בדיקנא בתור א"ל. וא"כ בהמשכה שממ"מ דא"א לדיקנא יש לכוין, ולכן אנו רואים את אל"ף דקס"א וכו'. אבל כדאי להדגיש שמדיקנא דא"א לא נמשך לרש"א דניק' מעצם השערות שהוא א"ל, אין אנו מכונים ב - א"ל זה. והצורך בהמשכת אל"ף דקס"א ממ"מ דא"א לדיקנא דא"א, הוא כדי שנוכל ב"ב ספרים האחרונים להמשיך מ"ד ת"ד דא"א ל"ג ת"ד דא"א, ששם ההמשכה היא מ - א"ל, ולכן את ראשית ההשפעה שהוא ממ"מ אנו מכונים כאן, אבל מעצם הדיקנא לרש"א דניק' אין מכונים, שהרי ההשפעה כאה רק מ - ע"ב, ודו"ק.

7. ע"ד שער א"א פרק ח' דף ס"ה ע"ג, ופרק י'. וראה שערי רחמים ח"ב ש' קע"ט. (עיי' חסדי דוד אותות מ"ב ומ"ג: הכתר הגליל בחכמה נקרא כתר דחכמה).

8. ראה כפרם שלמה ח"ד דף קל"ח ע"א ד"ה וצריך, ומשם בארה ש - מי אל כמורף הוא האור של מוקפי הפנים, שעונים ה' ספרות דמוקף [המתהוללת ממשכה למעלה, מכלכות דחכמה וכו'].

9. וראה עוד באפיקי מים עמוד 284 שביאר ש - מי אל כמורף הוא י"ד דע"ב, ודו"ק. ע"ד שער א"א פרק ד', דף ס"ב ע"ג. ע"י שפארש"י דף מ' סוף ע"ד ד"ה אמר שמואל (ששאל מאחר וגלגלה - ע"ב, אור"ס - מ"ג, מ"ס - מ"ה. א"כ למה השמות כאן הם ע"ב ולא מ"ה, והרי הדיקנא היא ממ"מ - שהוא שם מ"ה. ותרגו', שהשמות ע"ב ס"ג מ"ה הם עצמות הגלגלתא האורא והמול"ם, אבל בהתפשטות השמות הם רק ע"ב.)

עוד ראוי להדגיש שהמשכת הקישוטים (י"ב צירופי אדני' וכדלקמן), היא מגז שמות ע"ב. ע"ד ד"א דע"ב ע"ב 705 יש ב' נוסחאות לצירופי אדני' יעו"ש.

עוד יש להבין כ"ד צירופי אדני' אלו מי הם, האם הם י"ב תיקוני רישא וי"ב תיקוני גופא דניק', או שהם הקישוטים הניתן לניק' ומהסודור הנדפס וכן מדר"א ח"ב ע"ב ע"ב 705 מוכן היטב שזה הקישוטים שניתן לניק'. וראה שגם בברכת כהנים [סודור ח"ב דף קט"ז ע"א, י"א ח"א ע"ב ע"ב 728] שם אדנות הוא האור וההמשכה הניתן לניק'. וכן מוכן מהש"ש (תריק) דף כ"ה אמצע ע"ג. ואף שמשער מאמרי רשב"י אפשר להבין שהניק' היא אדני', נראה לכאור שהכוונה על כללות הניק' שהיא אדני', אבל כ"ד צירופי אדני' הם הקישוטים שנמשך מדיקנא דא"א וד"א לניק', וכמבואר במאמרי רשב"י שם סוף ע"ג ויש ע"ד. וכן מסודור חו"א ח"א ע"ב ע"ב 728 אפשר להבין ש"י"ב תיקוני רישא וגופא דניק', הם צירופי אדני' [ובמאמרי שם ראוי לכאור ש - אדני' הוא הקישוטים]. ונראה שהעיקר הוא כמו שכתבנו, שכ"ד צירופי אדני' הם הקישוטים שניתנים לניק'.

11. יעו"ן בפע"ח דף קכ"ז אמצע ע"ג, ומוכן מושגם: א. שרק בהיות השם משולב הוא הקישוטים. ב. שמות אלו הם ש"ם אחד בן ד' אותיות שאינו מחולק לב', אמנם בסודור הנדפס וכן בסודור חו"א ח"א ע"ב ע"ב ע"ב 728 שמות אלו מסודרים כשני שמות.

(ע"פ שיעה"כ דף ק' ע"ב, הציורה הוא רק י"פ. ועיי' במ"ד קודש אשר לאחדו דף רע"ד ע"א, וז"ל: י"ב סודורו של הרש"י מיוסד ע"פ ספר פעו"ח, כאשר ראה הרואה". ופעו"ח הציורה הוא י"פ - פ"ב.)

הערות בענין המשכת י"ב תיקוני דיקנא דר"א

1. ראה בסודור הנדפס חו"א דף ע"ב. מאמרי רשב"י דף מ"ז סע"ג ע"ד. מפ"ש דף כ"ד ע"ב. פת"ע דף ע' סע"א, נה"ש דף ע"ד ד"ה והמשכת, ובתשובת חו"א ח"ב ע"ב ע"ב 4-5. ונראה שכללות ענין הקישוטים הוא חכמה לזיווג כמפורש במפ"ש דף ט"ז ע"ד ריש פ"ט.

2. בשעה"כ דף ק' רע"ב לאחר ספר דברים סדרו חמש מוגלות, וכן הוא בסודור חלק ר"ה דף נ"ז סע"ב, וכן מוכן משיע"כ דף פ"ט ע"א. ומענין שבשם סודור לא הקרימו חמש מוגלות, להדגיש. בסודור הנדפס חו"א דף ה' ע"א יש שני סודרים בענין קריאת הספרים: ישעיה', ירמיה', ויהזקאל.

3. בסדר הקריאה יש להקדים ישעיה' לירמיה' ויהזקאל.

4. בסדר התיקונים ישעיה' הוא תיקון י"ב, ירמיה' תיקון י' ויהזקאל תיקון י"א, וסדר התיקונים זה נובע מהזמנא בכא בתרא דף י"ד ע"ב, ומשם באה שסדר של נביאים הוא: ירמיה' יהזקאל וישעיה' יעו"ש. וראה במ"א ח"א ע"ב ע"ב 705 ששם סודרו הכל אליבא דנמרא חנ"ל, ומוכן משם שיש להקדים קריאת יהזקאל וישעיה'. אמנם במ"א ח"א ע"ב ע"ב 730, הקדימו ישעיה' לירמיה' ויהזקאל. הן בסדר הקריאה והן בסדר התיקונים, היינו שישעיה' הוא תיקון י', וירמיה' תיקון י"א ויהזקאל תיקון י"ב, וכן איתא בסודור כתי"י לרב קווינקהא.

5. אותיות הרומונות לקישוטים נלקחות מהפסוק האחרון של כל אחד מכל"ד ספרי החנ"ף. לקוחים את אות האשונה והאחרונה של התיבה השניה מתהוללת הפסוק ומתתיבה האחת שלפני סוף הפסוק. סודרו כאן ב' שמות, עפ"י סידור הנדפס חו"א דף י"ד ע"ב, וכמ"ש ע"י חיים דף קל"ז אמצע ע"ג. אמנם במ"א ח"ב ע"ב ע"ב 705 [וכן בסודור כתי"י לרב קווינקהא], יש רק י"פ וכו', אבל בע"ב 728 סדרו ב' שמות י"פ ב"ז וכן השילוב של י"ב פ"ן, ויעו"ש בריש העמוד כד"ה כתב.

עוד ראוי להבין שהאותיות י"פ וכו', אינם נמשכות מדיקנא דא"א וד"א, אלא הם מכת קריאת כ"ד ספרים. ונראה שהמשכת זו היא מ - כתר [וכדלקמן]. כנרמז בניקוד שמות אלו המבואר במחברת הקודש [דף ק"א סע"א], וז"ל: שצריך להמשיך שפע מכתב סוד ניקוד קמץ, עד הניק' העומדת בחד סוד קמץ, וא"כ הדיקנא דא"א וד"א ח"א ע"ב ע"ב 705 [וכן בסודור כתי"י לרב קווינקהא], ונראה אפשר שכתב זה רומז לא"א, אבל מכל"ד כתיב זה אינו דיקנא דא"א הנמשכת ממ"מ שש"א חכמה. וגם אם נאמר שכתב זה הוא א"א, עדיין יש להבין מה ענין ניקוד קמץ - כתר בהמשכה [של י"ב הספרים האחרונים, שהיא] מדיקנא דר"א, שגם שם הניקוד הוא קמץ וקבוצו. וראה עוד בפ"ע דף ע"ב סע"א שבבית אחרת את הניקוד, שהיא: הוח דא"ק וכתב עליון דע"י, וכמ"ש בשרף פע"ח דף קכ"ב סע"ד. וא"כ משם תורה ההמשכה, ועכ"פ גם לפת"ע אין המשכה זו מדיקנא. ובענין הוח דא"ק וכתב עליון דעתיק, ראה מ"ש בשע"י בינה דף נ"ה סע"א.

לפיכך: המשכת צירופי אדני' היא מדיקנא דא"א וד"א. אבל הצירופים י"פ וכו' הם מכת קריאת כ"ד ספרים וד"א מכתב עליון וכו"ל. ונראה שהמשכת זו היא ממקום גבוה יותר, שלכן יש בו גם ניקוד, ולא רק אותיות.

5. ע"ד שער א"א פרק ט' דף ט"ז ע"א.

6. המתבונן בסודור החול דף קכ"א ר"א ר"א ששם יש ו' בחיות, והם: מקום - מלכות וכו', ומתוכם רק ה' בחיות נמצאות בכונה כאן. אבל שם - א"ל - לא נמצא כאן. ונראה טעמו כי ההמשכה היא מגז שמות ע"ב, שענינם האור שבדיקנא שהוא מ"א ל כמורף, ולא השערות שבדיקנא שדם - א"ל, [ועכ"פ בברכת כהנים דף קט"ז ע"א כן נזכר א"ל, אבל גם שם מודגש י"ד].

אמנם לקמן בהמשכה שמו"ג ת"ד דר"א כן נזכר שם א"ל, ששם ההמשכה היא משם א"ל

הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א

מ"ב תיקוני דיקנא דז"א, ל"ב תיקוני דגופא דנוקי'

וכסולת ל"ב ספרים אחרים, ישכבו מנ"י שמות ארז"ה ד"ב תיקוני דיקנא דז"א,

י"ב אורות שהם י"ב ציורים האחרונים מל"ד ציורי ארז"ה, י"ב תכשיטין ל"ב פירקין דדרעיין ושקין דנוקי קדישא דז"א:

שם הספר	תרי עשר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
שם הספר	תרי עשר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
רמז לקישוט	מתיקון א' דז"א	מתיקון ב' דז"א	מתיקון ג' דז"א	מתיקון ד' דז"א	מתיקון ה' דז"א	מתיקון ו' דז"א	מתיקון ז' דז"א	מתיקון ח' דז"א	מתיקון ט' דז"א	מתיקון י' דז"א	מתיקון יא' דז"א	מתיקון יב' דז"א
התיקון שממנו נמשך הקישוט	התיקון א' נא	התיקון ב' נא	התיקון ג' נא	התיקון ד' נא	התיקון ה' נא	התיקון ו' נא	התיקון ז' נא	התיקון ח' נא	התיקון ט' נא	התיקון י' נא	התיקון יא' נא	התיקון יב' נא
שם הספר	תרי עשר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
רמז לקישוט	מתיקון א' דז"א	מתיקון ב' דז"א	מתיקון ג' דז"א	מתיקון ד' דז"א	מתיקון ה' דז"א	מתיקון ו' דז"א	מתיקון ז' דז"א	מתיקון ח' דז"א	מתיקון ט' דז"א	מתיקון י' דז"א	מתיקון יא' דז"א	מתיקון יב' דז"א
התיקון שממנו נמשך הקישוט	התיקון א' נא	התיקון ב' נא	התיקון ג' נא	התיקון ד' נא	התיקון ה' נא	התיקון ו' נא	התיקון ז' נא	התיקון ח' נא	התיקון ט' נא	התיקון י' נא	התיקון יא' נא	התיקון יב' נא

שילוקי
מכתב עליון
צירוף ארז"ה
מדיקנא דז"א (קסא)

גזגז (השפעה)

המקבלת
נוקי

העדרת בענין המושכת י"ב תיקוני דיקנא דז"א לי"ב תיקוני גופא דנוק' הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א

12. ע"ח ש"א פ"ק י"א דף ס"ז אמציע ע"ב ד"ה וואגנס, וכמבואר בסידור ח"ב דף קכ"א אמיצע ע"א ד"ה אה"כ, וכמפורט בכל תיקון ותקון. יש לציין שמהאור שבהלל השערות שבדיקנא דז"א, שהוא תיקון מי"א ל' כמוד' וכו' (בה"י המקוץ), אין המשכה לדיקנא דז"א, וכמבואר ביי דרקח דף מ"ג ע"ב בבבאור על האדרא רבא דף קל"א ע"ב אות מ"ט. ומעתה נבין שמדיקנא דז"א שגמשך לגופא דנוק', הוא מהארת הכלים דז"א שגמשכו לדיקנא דז"א [שבזה יובן מדוע המשכה היא מ - אה"ה, שהיא אה"ה בא"א הוא כלים, אלא שבא"א האה"ה מלא, וכו"א הוא פשוט]. אבל ב"ב ספרים ראשונים, המשכה מא"א היתה מ - מי"א ל' כמוד' - יז"ה, שהיא הא"מ.

ועדיין יש לבדוק זאת עם מ"ש בסידור החול בכונת ברכת כהנים [דף קי"ד סע"ב], שגמשך ג' אה"ה מ"ג אלפי דשם מ"ה דכמו"ם, יע"ש היטב.

14. ראה ביי דרקח על אה"ה דף רצ"ה ע"א אות י"ב, ומשם בארה כשז"א מקבל מ"א א"א גם הזקן של ז"א נעשה לבן.

ב"ן							מ"ה						
מלכות (מלך הו')							מלכות (מלך הו')						
ו"ק דב"ן							ו"ק דמ"ה						
חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד							חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד						
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות

נוק' (רחל)   (בונה את צד הב"ן של הנוק' הנפרדת באטב"ח)   (שבוטופ, ו"ק דב"ן)

ע"א"א"א"א"א"שכו"ת (ע"פ חלוקת השפע)   (בונה את צד המ"ה של הנוק' הנפרדת באטב"ח)

מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
רחל	נוק'	נפרדת,	כנגד	עט' היס'	דו"ק דב"ן

מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
יעקב	נוק'	נפרדת,	כנגד	עט' היס'	דו"ק דמ"ה

כל פרצוף נבנה ע"פ מערכת חלוקת השפע (כמפורט במקומו), ומתפרט ל"ס דמ"ה (מוחזן דאבא) ו"ס דב"ן (מוחזן דאימא). פרצוף ז"א (נבנה מו"ק דמ"ה, וו"ק דב"ן) נבנה באופן זה (כמפורט בע"ח, שער אנ"כ פ"ז):

פרצוף נוק' (שבוטופ, נבנה מו"ק דב"ן)							פרצוף ז"א (נבנה מו"ק דמ"ה)						
קטנות							קטנות						
גדלות							גדלות						
חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד							חסד גבורה ת"ת נצח הוד יסוד						
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות

וכן נוק' דז"א נבנית במקביל לז"א (כמפורט שער אנ"כ הנ"ל), בשלב ראשון רק המלכות שלה (לעומת חג"ת נה"י בז"א), ובהמשך באטב"ח, ובינות וגבורות.

העיקריות של המלכות וכו'. ונראה שב-סדר הכוונה יש לכוין תחילה ב-**תנ"ה שהם העיקר** וכנ"ל, ולהמשיך ב-ה"ג **המגדילות** וכו'.

וראה ב-**באתי לגני** [ח"ב דף קפ"ז מעט למטה מאמצע ע"א], שהעיר שראוי היה לעשות: **ש"ן ת"ם - ביחד, ולא לחלקם:** ש"ן תחת ה"ג, ו-ת"ם תחת תנ"ה, שהרי הרמז שבענין המלכות נרמז - כולו [רק] ב-**ש"ן**, ולא ב-ת"ם. [והיות וגם ת"ם הוא במלכות, יש לעשות ש"ן ת"ם - ביחד].

ואכן בסידור כת"י הרב אליהו משען זיע"א, ובסידור היר"א [עמוד 628], אותיות: **ש"ן ת"ם סמוכות** - ואינם נפרדות.

ונראה שראוי ללמוד כאן, גם בענין: **חותם בתוך חותם** המבואר בעץ חיים שער ל"ד סוף פרק ו' [דף נ' ע"ב]. והמבואר גם בהמשך עץ חיים שער ל"ה פ"ב [דף נ"ב מאמצע ע"א], וב-פרק ג' [דף נ"ב ע"ב למטה], והיעב"א.

בענין **בת כהן**, ראה בעץ חיים סוף פ"ה [דף נ"ד ע"ד], ומ"ש באמת ליעקב מערכת א' אות ק"ס, ומ"ש עליו במזכיר שלום מערכת א' אות נ"ג.

הקדמה לאטב"ח בענין ההבנה החדשה בישיבה

כוונת האטב"ח מעודכנים לפי הבנה חדשה בישיבה, בעיקר עפ"י מבוא שערים דף נ"ב ע"ג-ד', דרוש ז' (עי' עמוד 155. יש ד' בחינות גורמי הגדלה: מוחין - חו"ב, חו"ג, לבוש נה"י דאימא, לבוש נה"י דז"א). כלומר, בחינות אלו אינם ניתנים לנוק', אלא גורמים לבחינה נוספת שכנגדם להינתן לנוק' (בחי' הגימטריא דמ"ה וב"ן דמוחין דאימא, שהרי בחי' האותיות נשארות בז"א). ועצם ההגדלה (השלמה ליי"ס פרטיות דכל אחת מיי"ס דרחל) תבוא מחלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, כמסודר בסידור היר"א ח"א 615 והלאה.

וכן עי' עץ חיים שער המוחין פ"ט, ח"א דף ק' ע"א-ד' (עי' עמוד 154), בענין בנין הנוק' באטב"ח הנעשה ממ"ה וב"ן דמוחין דאימא. ועי' גם בחסדי דוד תוך אות ק"כ, דף נ"ו ע"ב (עי' עמוד 154) ד"ה אח"כ (הראשון).

סידרנו את נוסח כוונת האטב"ח עפ"י המהלך הזה, וכן מסודר בעיקר בסידור היר"א.

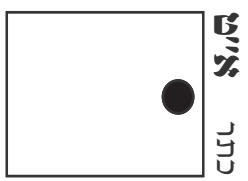
* ד"ר וק"י: אות המציין את הכספים נמצא בצד שמאל.
 * בר"י וכל"ע מתקנים ד"ר "ברכת הבית ברוב" ע"פ זה:
 1. ד"ר: ה"ג מצטרפות לשורשיות למרות שהם דומים ל"ת.
 2. ל"ע: ג' גבורות - כספים ומגדלים (השורשיות של ח"ת"ת יחד ל"סוח).
 * ק"י: בחדר יש דינים קשים, לכן ג' דברים מבי"א ונכפלים ל"א.
 *

בנינה גי"ז "טו"לים"

"איש יקלוג חכר"

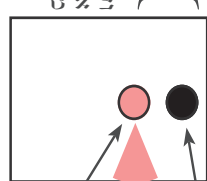
"לללל פלללל" אפול"

בנינה

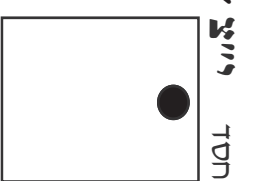

דעת ד"ר "קלוג חכר"

נעור חסד (כח"ס) או גבורה (בדעת נפשה), משלים ל"ס פרטיות.

גיבורות ת"ת "לללל פלללל" אפול"

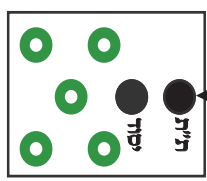
גבורה כ"פ "זוכר אס"י אפול"

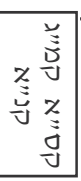
בנינה דאימא

חוד דאימא

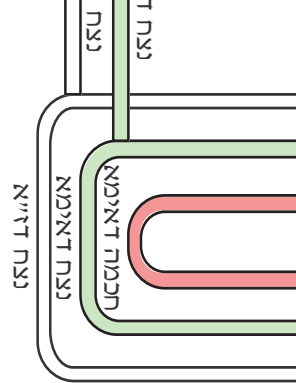

מלכות ש"י "לללל פלללל" אפול"

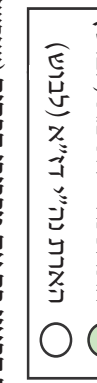
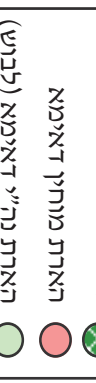
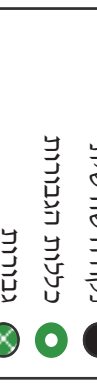

כל המהות של המלכות היא חותם, לכן לא רואים את השורשיות (ע"ח ד"ב דף י"ב אפ"א)

- נקודה שורשית
- כללות הגבורות
- גבורות
- הארת מוחין דאימא
- הארת נה"י דאימא (לבוש)
- הארת נה"י ד"א (לבוש)
-

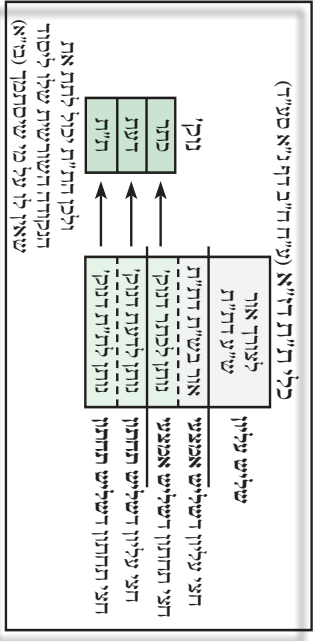

נעם דאימא

הקדמה לאטמ"ח

נגזי ח"ס

כל"ת ד"ב ד"א (ע"ח ד"ב דף י"א פט"י)
 לצורך אור ש"ע ד"ת"ת
 אור בש"ת ד"ת"ת
 נותן לבנה דניק
 נותן לדעת דניק
 נותן לדעת דניק
 נותן לדעת דניק

שליש עילוי
 חצי עילוי דשליש אמצעי
 חצי עילוי דשליש אמצעי
 חצי עילוי דשליש אמצעי
 חצי עילוי דשליש אמצעי

ולכן ח"ת"ת יכול לתת את הנקודה השורשית שלו ל"סוח שאין לו על פני שיסתפק (כ"א)

כל המהות של המלכות היא חותם, לכן לא רואים את השורשיות (ע"ח ד"ב דף י"ב אפ"א)

כללות דכללות חייג

נקודה שורשית

כללות הגבורות

גבורות

הארת מוחין דאימא

הארת נה"י דאימא (לבוש)

הארת נה"י ד"א (לבוש)

○

בציר זה הכאנו רק את מרכיבי הכספים (שורשיות ותוספת לשורשיות). המגדל והדשלה ל"א אינם מובנים כאן, מלבד המגדל של החוד (ק"י), שז"ה יש כאן דין מיוחד שגבורת החוד, קודם כל שימש בתור תוספת לשורשיות, ואח"כ הולכת למקומה בספירת החוד, להמגדל ל"א. מטפלה שבעמוד הדא, הכאנו את כל המרכיבים.

מספר	מילות	יסוד	הוי"ו	נצח	ת"ת	סדר בנין אטנ"ח	נמרה	חסד	דעת	בינה	חכמה	כתר	ספרות
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	הוי"ו	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	הוי"ו דא"א	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	הוי"ו דא"א	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	הוי"ו דז"א	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	הוי"ו דז"א	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	הוי"ו דז"א	הוי"ו נצח	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	קס"א דא"א	8	הוי"ו	הוי"ו נצח דא"א	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	קמ"ג דא"א	ת"ת	הוי"ו	הוי"ו נצח דז"א	הוי"ו נמרה	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	9
10	קמ"א דא"א	יסוד	הוי"ו	הוי"ו נצח	הוי"ו	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	הוי"ו דא"א	10
11	ש"ן >תמ<	ר"ת	קמ"ז	מ"ם	ל"ע	כ"פ	י"ע	ד"ל	ג"ו	ט"ו	כ"ה	א"ט	11
12	למנוע שמו (לכוש' תנ"ח דא"א)	(סוד או' לו על מה לספור, ולכן הסוד מקבל את הנפוחה השורשית של הת"ו)	לכני בנין (ג' גבורות קשיות אלו, מכות זו בזו, ועשות ט' ספרות)		(מין) שורשית של הת"ו ירדה לסוד ככת הכית ברכה. תנ"ח גם מנהיל וגם נהיל)	ויוכר חסדי אמת		קונת הכל (כרכת הכית ברכה - ה"ג גם מנהילות וגם ננהלות)	טובים	טובים	(היוזק מנ"ח דא"א)	קונת הכל ויוכר חסדי לכני בנין למנוע שמו (ר' רבנים)	

מקראות: 1 - גמורות. 2 - חסדים. 3 - הממלכות. 4 - הממלכות. 5 - לכושי דז"א. 6 - מוחי דא"א. 7 - מוחי דא"א. 8 - מוחי דא"א. 9 - מוחי דא"א. 10 - מוחי דא"א. 11 - מוחי דא"א. 12 - מוחי דא"א.

תולדות או"מ דף ט"ו סע"ב

סדר טבילת שבועות

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונהי), בדחילו ורחימו (יאההויהה) ורחימו ודחילו (איאההויהה), ליחדא שם אות יו"ד ואות ה"א (או"א) בשם אות וא"ו ואות ה"א (זו"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומייחדם) ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנני בא לטבול במקוה טהרה זו לתקן את שרשה במקום עליון בכל פרטיה ותיקוניה ודקדוקיה.

ויהי רצון מלפניך יאו"א שבכח סגולת טבילה זו במקוה, העולה כמספר **ונק"ה** שבמזל התחתון, תנקה ותטהר **הכלה** העליונה, נאה וחסודה, בטבילת המים היורדים מהכתר הנורא, הכולל כל נ' שערי בינה, ברדתו על ראש ז"א. ויאירו בה **יו"ד ה"י דשם ע"ב**, ו**יו"ד ה"י דשם ס"ג**, ומילוי **ע"ב**, ומילוי **ס"ג**, שכאשר **יוסר** מהם **הב' כוללים** של ב' שמות, המה יעלו כמספר **מקו"ה** העליון המושגב ומוכתר בכתרי כתרים **שער ה'ן**.

ובכן יתוקן **כתר הכלה**, נעימה וחסודה, כאשר ישית עליו בעל האשה, ויט אליה חס"ד, ותשם כתר מלכות בראשה, לשבת יחדיו. ומהארה זו תאיר **לנו**, בני מלכים בני רחל אמנו, תוספת קדושה על נר"ן, לאור באור החיים, כי עמך מקור חיים, באורך נראה אור. וצדקה תהיה לנו להיות בכלל שושביני הכלה המעדים אותה בעדי עדיים ומהארת י"ג תיקוני דיקנא ה' ה' אל רחום וחנון וכו' ונקה, המאירים עתה, אשר בהם שורש המחילה והתחינה, הקרב כבסנו מעוונינו ומחטאתינו טהרנו, כאמור מפי כבודך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גילוליכם אטהר אתכם, ותוציא לאור משפטינו ואל תשחת את זכר שאריתנו, כי לך מייחלות עינינו, וזכור מעמד הר סיני לפניך כיום הזה, וקומה עזרתה לנו, ופדנו למען חסדך.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

לקבל תוספת הקדושה **מכתר**, יטבול **ד' טבילות**, ויכוין בראשון **ביו"ד ה"י דשם ע"ב**, ובשני **ביו"ד ה"י דס"ג**, ובשלישי **במילוי שם ע"ב**, וברביעי **במילוי שם ס"ג**. או יכוין בד' **אותיות שם הוי"ה** בניקוד **קמץ**. ואשרי איש ירא ה' אשר כמשפט הזה יעשה להשביע בצחצחות נפשו, ורוח נכון יחודש בקרבו, ולאהבה וליראה את ה' יראת הרוממות, יראָה זרע יאריך ימיו, ול"ו יראה כל חכמי לב, מוכתר בכתר תורה, וד' עליהם יחיו.

יו"ד ה'י דע"ב (35)

יו"ד ה'י דס"ג (35)

יו"ד ה'י ו'י' ה'י דע"ב (46)

יו"ד ה'י ו'א' ה'י דס"ג (37)

ועולים כמנין **מקו"ה**, עם ב' **כוללים**. (153)

נהר שלום דף כ"ה סע"א - סדר כוונות הטבילה

בענין עליית וכפילת החסדים, ידוע ומפורסם במקומות רבים בספר ע"ח ובפרט בשער כ"ה דרוש ג' ובשער תיקון הנוקבא בע"ח ובספר מב"ש יע"ש, שא"א להמשיך הגבורות לדעת דנוק' כי אם אחר המיתוק. וגם המשכת כפל השני חסדים התחתונים דנ"ה לחו"ב דנוקבא, כי אם אחר ירידתם וחזרתם למקומם, שהוא אחר ירידת והמשכת הב' צלמי ל"מ בקונה הכל. והמשכת הב' צלמי ל"מ בקונה הכל א"א אם לא אחר ירידת והמשכת הכתר. והמשכת הכתר א"א אם לא ע"י עליית כפילת החסדים. וע"כ הוא מוכרח לכוין כל אותו הסדר:

כוונת תפילת שחרית ומוסף דיום שבועות (סידור הרש"ש ח"ו דף ח' עמוד ב')

הנה נודע דכל מה שנמשך במ"ט ימים עד אשמורת הבוקר דשבועות (כולל הטבילה), הוא המוחין דאחור באחור. ולכן לא יש זיווג בכל אלו הימים (כללי, אבל פרטי יש), ואפילו בליל שבועות, עד היום. ואח"כ על ידי תפלת שחרית ומוסף, יכוין להמשיך מוחין דאחור בפנים דישסו"ת ודאו"א ודא"א, לג' פרצופי בינה וחכמה וכתר הכוללים דזו"ן, והם המוחין דחיה (פנים) דאבי"ע דכל אותם הבחינות:

וכתב הרב ז"ל בסוף פ"ה משער כ"ה ובכמה מקומות, וז"ל: ודע כי זה שאמרנו שרחל אינה לוקחת רק סיום החיורתי, זה הוא עתה בהיותה באחוריו, כי אחרי שתגדל וכו'. ע"ש שכתב שכל אלו המוחין הם מוחין דאחור, ואח"כ באים המוחין דפנים בפנים, ונגדלת כמוהו בכתר אחד שוה לשניהם (היינו באותו הגובה). מזה נראה שאין לכוין בתפילות היום דשבועות רק ממלת "באהבה" דעמידה ואילך:

והוא שיכוין במלת "באהבה" דתפלת שחרית דלחש דיום שבועות, לסלק המוחין דישסו"ת מפרצוף הבינה הכולל דז"א, ולהמשיך הצלם דמוחין דתבונה לפרצוף הבינה הכולל דנוקבא, וצלם דמוחין דיש"ס על גבי רישא דז"א. ולינסור הנוקבא הנזכרת, ולהביאה לפנים. ולהעלות את שני צלמי (לכאורה צ"ל צלם אחד. או שנסביר עפ"י עלי נהר דף ע' אות ט' בהגהת השד"ה, כמו בליל פסח, שאז גם צל"ם דאח' דאח' מסתלק, מתוך הנוק') המוחין הנזכרים למ"ן, ולזווגם. להמשיך המוחין דפנים, ונמשכים ומתפשטים לנקודת הפנים דנוקבא דבינה ב"מלך עוזר" וכו', ונגדלת, וחוזרים ומסתלקים ממנה המוחין, ומתפשטים בכריעות ובזקיפות, על דרך הנזכר בתפלת החול.

ובחזרה דשחרית, יכוין על דרך הנזכר, בפרצוף הכולל דחכמה דזו"ן, הנתקן על ידי או"א עילאין.

ובלחש דמוסף, נר"ן דפרצוף הכתר דזו"ן (בנין, יחוד בשים שלום).

ובחזרה [דמוסף] פרצוף חכמה דכתר הנזכר דזו"ן (בנין, יחוד בשים שלום).

ובקדושה, הכתר דפרצוף הכתר הנזכר דזו"ן, על דרך הנזכר (בנין ויחוד, בתיבת אחד):

הגהה על הסידור (סידור הרש"ש ח"ו דף ה' סוף עמוד א')

א"ה עיין בנה"ש דף כ"ט ע"ב, וז"ל. וצ"ל אימתי נמשכים ומתפשטים הל"מ הכוללים דצלמי המוחין שנמשכו ונתפשטו בזו"ן בתחילת העומר ועד עתה, כי עתה הוא זמן המשכתם, אחרי ביאת הכתרים דזו"ן, כידוע (בסידור של חול, בתיבות קונה הכל). ואפשר שצריך להמשיך אותם בטבילה, אחר הכתרים. או אפשר לומר שנמשכים בקרבנות ובנשמות, ע"ד המשכת המ' דצלם בשבת, ע"ש. ועיין בפתח עיניים בדף צ' ע"ג, וז"ל. ובענין המקיפי ל"מ הכוללים דפרצופי בינה וחכמה וכתר וכו', ובק"ק בית אל יבב"ץ המנהג לכוין תכף אחר כונת הטבילה (עמוד 107), קודם צאת מן הטבילה, עכ"ל. וא"כ, כאן אחר הכונה הזאת, צריך לכוין להמשיך ל"מ הכוללים דפרצופי בינה וחכמה וכתר כנז':

הגהה על הסידור (סידור הרש"ש ח"ו דף ט' עמוד א')

א"ה עיין בשמן ששון ח"ד (פתח עיניים) דף צ' ע"ב, וז"ל בענין המנהגים בק"ק בית אל יבב"ץ, בסדר הכוונות בליל שבועות, אין לכוין שום כוונה, רק יאמר ערבית פשוט. וכן ביום, תפילה פשוטה עד מילת באהבה של העמידה. ומשם ואילך יתחיל בסדר הכוונה כנזכר בסידורים, לכוין קבלת דמב"ד ובירורי רפ"ח דכל בחינה לצורך מוחין דאחו"פ דפנים כנודע. וכמ"ש בנה"ש דף ל"ג אע"א ע"ש. וכן אנו נוהגים, וכן כתב הרב היר"א בסידור. וז"ל: לחש דשחרית, יכוין בסידור החול לנסור ב' פרצופים דאחו"פ דאח' דבינה דזו"ן, ולהביא להם ב' צלמי המוחין דאחו"פ דפנים. והכריעות וזקיפות וזיווג שים שלום, כמו בחול ממש, אלא שהזיווג הוא בזו"ן הגדולים דפרצוף בינה, ויעקב ורחל נכללים בהם. חזרת שחרית, [כנ"ל] בפרצוף חכמה דזו"ן. לחש דמוסף, [כנ"ל] נר"ן דכתר דזו"ן. חזרה דמוסף, [כנ"ל] חכמה דכתר דזו"ן. קדושת כתר, [כנ"ל] כתר דכתר דזו"ן ע"ש.

כוונת הסעודה דיום שבועות (סידור הרש"ש ח"ו דף י"ב עמוד ב')

ובסעודה דיום שבועות, יכוין להמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים דחיצוניות, אשר כבר נמשכו המוחין דאחור באחור דכל הבחינות הנז"ל לחיצוניות דזו"ן על ידי מנחת שעורים (קרוב העומר). ועתה, יכוין להמשיך המוחין דפנים בפנים, ולזווגם דוגמת מה שנעשה בתפילות, ולהמשיך טיפת ה"ח הנמשכים על ידי שתי הלחם (קרוב שבועות), כי חטה בגימטריא כ"ב אתון, סוד ה"ח כנודע:

1. שעה"כ דף פ"ו ע"ד, הגוב"י אות ב', מביא את פע"ח שער ספירת העומר דף פ"ו ע"ד.
עפ"י דעת האריז"ל אין להסתפר בכל תקופת ספירת העומר עד ערב שבועות. סיבת האיסור אינה בגלל האבלות על תלמידי ר"ע כמו עפ"י פשט ההלכה, אלא מפני טעם עמוק הקשור לתיקון הנקרא עמר נקה שהוא בגלגלתא דא"א והוא נתקן בימים אלו. עיקר השלמת התיקון הוא במ"ו לעומר, לכן אין להקדים.
  2. שעה"כ דף פ"ז ע"א, הגוב"י אות ד': הרב שמואל ויטאל מעיד שאביו היה מסתפר במ"ח ולא הסביר הדבר. סברת מהרש"ו כיון שכבר נשלמו שני צרופי שמות אלוקים כל אחד כ"ד צרופים. אביו הסתיר ולא רצה להסביר את טעם מנהגו זה.
  3. נה"ש דף ל"ג ע"א: צריך להיזהר לא לגלח אלא במ"ט לעומר כפי מנהג האריז"ל ולא במ"ח כי אין קשר בין המוחין של העומר לשערות ובחי' מ"ט של השערות לא נמשכה כלל עד יום מ"ט. נסתפק ספק גדול אם חל מ"ט בשבת האם נתיר לגלח במ"ח, ולא נפשט הספק. אלולי הכריחוני לגלח כמעט לא הייתי מגלח. כלומר, בסופו של דבר הרש"ש התגלח במ"ח.
  4. מורה באצבע לחיד"א סעיף רכ"א: רבינו האר"י לא היה מגלח עד מ"ט. כאשר חל מ"ט בשבת, ראיתי בכתב יד הרש"ש שאין לגלח אך הכריחוהו לגלח. גם דעת החיד"א שיש לגלח שלא יכנס לרגל מנוול.
  5. דב"ש מנהגי בית אל אות נ"ה: כשחל יום מ"ט בשבת אזי מגלחין ביום מ"ח לכבוד שבת ויו"ט.
  6. בן איש חי הגדת אורח חיים עניין חוה"מ סעיף כ"ז: אם חל ערב שבועות ביום שבת, מותר לגלח ביום מ"ח (מורה באצבע אות רכ"א).
  7. כף החיים תצ"ג ס"ק י"ג: הביא דברי המורה באצבע להלכה שמותר להסתפר במ"ח אם חל מ"ט בשבת.
  8. הרב מרדכי אליהו הלכות חגים פרק כ"א הלכה י"ג: כשחל שבועות ביום א' יסתפרו ביום ו'. עיין כף החיים תצ"ג ס"ק י"ג.
  9. שיטת השד"ה מובאת בספר דרכי החיים והשלום של האדמו"ר ממונקטש עמוד שפ"ו סימן תרכ"ח: כשחל ערב שבועות בשבת נהג השד"ה כשיטת הרש"ש, וכן נהגו איתו החבריה קדישא דיליה.
- מעיקר הדין, נראה שלפי רוב הפוסקים מותר להסתפר במ"ח שחל להיות בערב שבת. אך נראה שישב ואל תעשה עדיף.

תם ולא נשלם, השבח לאל בורא עולם,
 ירושלים תובב"א

